

ZPRAVODAJ

čtvrtek 4. srpna nouzový 7 / 2022

Ohňostroj radosti

Moje kamarádka nedávno posílala na sociální síte fotku luxusní jachty. Na tyhle věci mě moc neužije, tím spíš, že znám Štěpnický rybník a na něm je můj ostrov – ano, čtete dobře – MŮJ. Miluju ten moment, když se na lodičce necháte jen tak unášet proudem, pozorujete zčeřenou vodní hladinu a přemýšlíte o tajemstvích, která pro vás ostrůvek před vámi ukrývá. Jedno takové bychom tam pro vás letos měli, ale když vám to řeknu, už to tajemství nebude. Takže, než začne dnešní festivalový program, spěchejte na lodičku. Cestou zpátky se můžete zastavit v Olíkově boudě, o které píšu už druhý den po sobě. Jenže, mě tahle naše nová scéna vážně okouzila a je hrozně fajn pozorovat, kolik z vás si už tohle místo objevilo. K posezení, poslechu, k oddechu se sklenkou vína nebo dobré kávy. Objevili ho zjevně také všichni ti, kteří by svojí uměleckou produkci ostatním rádi zpřijemnilo letní odpoledne. Dokonce jsem zjistila, že existuje seznam těch z vás, kteří se chystáte u kavárničky zahrát, po dohodě s Vojtou jste vítání i vy ostatní, co třeba ještě stále váháte.

Po bleskové koupačce na Roštejně jsem včera tak akorát dorazila na Kocouří scénu, kde už probíhaly netrpělivé přípravy Nathaniiky, kapely mého kamaráda Pavla Ježka Brennera. Vzhledem k nastavení mikrofonu na Pavlovu výšku, čítající přes dva metry, se pro mě stalo uvedení Nathaniiky nečekanou výzvou. Ale zvládli jsme to a odměnou nám byla příjemná hodinka rockově laděných autorských songů. Obdivovala jsem vaši vynalézavost, když jsem viděla, jak jste obsadili každý proužek před Kocoury, kam dopadl milosrdný stín, abyste si včerejší první koncerty doposlechly ve skutečně nesnesitelném vedru do konce. Bez ovací neodešly ani dámy z Dou NaBoso. Ty se už dopoledne pilně rozehrávaly před výše zmíněnou Boudou. Ke svému názvu poté poznamenaly, že někdy chodí také na ostro, ale ověření téhle informace přenechávám povolanejším.

Zámecké nádvoří, kde i letos probíhá rekonstrukce, zažívá nelehké časy. Vůbec ho totiž nešetříte! Veškeré lavičky, stoly a jednoduše všechno, co se vám hodilo k sezení, jste včera zatěžkali svoji vahou, abyste následně vychutnávali vystoupení Radima Zenkla a Javorů. Multiinstrumentalista Radim, proslulý svojí hrou na mandolínu, se u nás zastavil cestou z Estonska, a za doprovodu klavíristky Jitky Čudlé zahrál řadu známých melodií v netradičních hudebních aranžmá. Javorý nás překvapily tradiční sestavou s cimbálem v režii Dalibora Štrunce. Že to byla hodně velká paráda, asi nemusím zdůrazňovat. Hanka s Petrem jednoduše umí, a vy jim zase dokážete patřičně poděkovat.

Ivan, Norbi a Olin s hostem Radimem Zenklem se pak na Panském dvoře postarali o geniální tečku včerejšího dne. Nešlo jenom o to, jak dobrý je jejich repertoár nebo jak skvěle pánové ovládají svoje nástroje, ale také z nich doslova sálala radost ze společného hraní a skutečné kamarádství, které podobným vystoupením vždycky dodává svůj jedinečný půvab. Sova

DNEŠ VÍTA MARČÍK – SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Vážně chcete vědět, o čem je tahle pohádka? Dobře, uděláme obchod. Za otrávené jablko vám s Vítou a jeho loutkami povíme, jak že to s krásnou Sněhurkou dopadlo a jestli si nakonec nechala všech sedm trpaslíků. Tak ve tři pod vrbou, jablka a děti s sebou. Snad se tam společně nějak zmáčkne.

PRAŽCE

Byli jste v Telči před čtyřiceti lety? Protože, pokud by tomu tak bylo, věděli byste, že v roce 1990 Prázdniny v Telči pořádaly na ostrově uprostřed Štěpnického rybníka námořnický bál. A k poslechu tam hrála jedna energická partička, kterou uhranul bluegrass, country a teď i rock'a'billy. Stálce našeho festivalu a my víme proč.

Wild West

Country-rock a jižanský rock. To zní zajímavě! Autory hudby a textu jsou Petr Havrda a Rostř Coufal. Kapela nabízí autorské písně, ale také převzaté z amerických country rockových a jižanských formací. Současná šestičlenná formace vychází z původní kapely, existující od roku 1997.

Extravagantně tradicionalistická jazzfolklorní chvilka rockové poezie u táboráku. Je to tak, skupina Bratři Ebenové se dává do škatulek stejně snadno jako mamut do oktávky. Spojení Markova zpěvu, Kryštofova klavíru či flétny, Davidova klarinetu a soprán saxofonu vytváří ojedinělý ebenovský zvuk, obohacený dalšími nástroji. Již koncem sedmdesátých let, kdy Ebeni vstupovali na scénu, se v jejich hudbě proplétaly vlivy klasiky, folku, rocku či jazzu a prvky vytrřbeného hudebního humoru. Dnes je jejich hudba ještě vyzrálejší a ze svého původního kouzla neztratila naprosto nic.

DRBY Terka jezdí ráno po noční směně na baru do Brna dělat jízdy v autoškolce. I když jí to potom zas tolik nejde, tak při tom aspoň pracuje na propagaci festivalu a příště prý doveze instruktora i s rodinou do Telče.

Honza Volf (ten, co si neumí zavřít mlíko v tašce) přišel do redakce a nadělal za sebou od záchodu stopu mléčných kapek. Ondra si při vytřírání jenom trochu posteskl, na brečení toho zas tolik nebylo.

Káti ségře Natálce se povedlo utopit klíče od privátu pod lodičkovým molem. Naštěstí je táta Míla vylovil, jinak by Brtníci museli spát nejspíš pod hladinou.

Sova včera nepochopila signál pouze k podržení a myslela si, že jí zvukář Zdenka nabízí svojí oblíbenou zmrzlinu.

Ať už máte špatnou náladu, nebo problémy se zažíváním, tak Oliver má pořád ještě v ledvince zásobu pilulek.

Cimbal Classic

30 let v životě kapely, to už je něco! Brněnská nadžánrová kapela Kateřiny a Dalibora Štruncových slaví také kulaté narozeniny a slaví jaksepatří hromadou koncertů na těch nejkrásnějších místech, takže v Telči nesmí chybět. Stálce české folkové a alternativní hudební scény, na které není druhé takové uskupení, které by tak podarěně míchalo vyspělé aranžování s písničkářením jen tak od cimbálu.

Bratři Ebenové

Rajtaraj

Jedna z těch kapel na Prázdninách, která nás posadila na zadek. Z minulého roku si živě vybavuji podlouhý na náměstí, kde se po skončení živelného vystoupení Rajtaraje strhnul boj o jejich desky. Dnešní nocturno rozhodně žádná nuda nebude. Energická balkánská dechovka, world music – toliko pro vaši základní představu. Milovník těchto hudebních stylů, akordeonista Pavel Hlaváček, založil Rajtaraj v roce 2009. Pokud byste pátrali po tom, co to ten Rajtaraj je, vězte, že se jedná o popěvek jedné z písní, které skupina nahrála. Minulý rok to bylo velké, a já vsadím svoje boty, že ani tentokrát to nebude jiné.

VÍTA MARČÍK – O HOLČICE, KTERÁ SE JEŠTĚ NENARODILA

NAHOŘE A RAJTARAJ

GROOVY A ŽALMAN A SPOL.

FUNKIN' YOUR SOUL A J.A.R. FUNKY SHIP

15.00 pohádka 17.00 Kocouří náměstí 19.00 Panský dvůr 19.30 nádvoří zámku 22.30 Nocturno